

des. Derom har der i Landstinget været en ret livlig Strid, og det blev i Landstingets Betænkning udtalt, at Hensigten med et Ændringsforslag var at undgaa, at den Anstalt, i hvilken Frihedsstraffen skulde fuldbyrdes, skulde nødes til at modtage Fangen med Tilføjelse af en legemlig Revselse, da dette som oftest direkte vil modvirke, hvad der af Anstalten skal forsøges til Fangens Forbedring, en Erfaring, som tidligere Tiders Brug nok som har belært os om. Det er vistnok fuldstændig rigtigt, hvad der er sagt, det er blot ikke anvendt omfattende nok, thi Erfaringen har ikke alene belært os om, at Straffeanstaltens Virksomhed modvirkes derved, at der gaar legemlig Revselse forud, men den har tilstrækkelig belært dem, der i det hele ville belæres, om, at Legemsstraffen overhovedet modvirker Straffens Øjemed. Jeg skal imidlertid her holde mig til det Omraade, paa hvilket Betragtningen her er gjort gældende, og der siger jeg, at naar man i Landstinget efter Justitsministerens Anmodning er gaaet tilbage til, at Legemsstraffen vil blive indført paa Straffeanstalten som Indledning til den øvrige Straf, har man særlig derved gjort denne Straf endnu mere forkastelig, end den alt forud var det.

Der er i Forbindelse med dette en Bestemmelse, Slutningsbestemmelsen i § 9, som er af høj Betydning. Den sætter ligesom Kronen paa Værket i det højst forkastelige, kulturfjendtlige, man bestemmer i § 5. Det siges nemlig der: „Legemlig Revselse, idømt som Tillægsstraf efter denne Lov, kommer ikke i Betragtning ved Afgørelsen af, om en Dom af domfældte kan kræves indanket for Højesteret ved offentlig Foranstaltning“. Nu maa man huske paa, hvor let Tamp og Rotting kan blive idømt efter denne Lov. Naar en Mand i Løbet af de foregaaende 5 Aar er bleven dømt for Vold, og han saa begaar Vold mod sagesløs Mand, hvorved der tilføjes vedkommende betydelig Smerte, men uden videre Skade for vedkommende, naar han altsaa øver det, man baade i det juridiske og populære Sprog kalder simpel Vold, skal han idømmes Tillægsstraffen, nemlig Tamp eller Rotting, foruden den almindelige Straf. Nu kan den Vold, han har begaaet, være af den Beskaffenhed, at Domstolen efter Loven og efter rigtig Anvendelse af Loven maa give ham en ringe Straf derfor, et meget lille Maal af simpelt Fængsel eller en Bøde, men han *skal* have Tamp eller Rotting.

Naar han saa bliver dømt for simpel Vold til Tamp eller Rotting, skal han ikke kunne appellere til Højesteret for at faa Rigtigheden af denne for ham aldeles nedværdigende Dom prøvet. Dette er i Virkeligheden aldeles oprørende, og det bliver det dobbelt, naar man ser hen til Bestemmelserne om Pryglestraffens Forhold til Straffelovens § 39.

Naar en Mand ikke er ganske utilregnelig, men dog ikke fuldt tilregnelig, skal efter Straffeloven Straffen nedsættes; men Prygleloven her har den særegne Bestemmelse, at hvis denne Mangel paa fuldstændig Tilregnelighed skyldes en Rus, skal Fængsel eller Bødestraf ganske vist nedsættes, thi han var ikke fuldt tilregnelig, men Tamp eller Rotting skal han have. Jeg indskyder den Bemærkning, at jeg har ikke mindste Sympati med Misbrug af berusende Drikke eller med Forseelser, begaaede under Indflydelse af disse, tværtimod, jeg afskyr Misbruget af berusende Drikke, jeg mener, at denne Last, jordisk set, er blandt de laveste af alt, saa det er ikke ud fra nogen Drikkesvaghed, at jeg siger, at dette er oprørende, men det er, fordi det er aldeles tilintetgørende for simple Begreber om Retfærdighed. Det er meget forkasteligt, at en Mand faar en Rus, men han kan faa en Rus paa en Maade, som ikke er nedværdigende i andres Omdømme, og han kan i denne Tilstand komme til at give et Slag, som der ikke var Anledning til. At han derfor absolut *skal* — der er ikke Mulighed for, at han kan fritages derfor — have Tamp eller Rotting, er oprørende, det er stridende mod de simpleste Retfærdighedsbegreber.

Da Tiden nærmer sig meget stærkt det Punkt, da vi pleje at slutte eller afbryde vore Møder, skal jeg endnu kun tilføje en Betragtning, nemlig den, at naar jeg fra første Færd har rejst Modstand mod Pryglestraffens Indførelse, mod Tamp og Rotting anvendt paa voksne Mænd, har det først og fremmest været paa Grund af denne Strafs Virkninger for Samfundet. Det vilde være en Lov af skadelige Virkninger for Samfundet, fordi denne Lov saa langt fra at betrygge Samfundet vilde gøre Samfundets Udskud endnu mere udskudt, og dermed Samfundets Fjender mere svorne — kort sagt en i alle Henseender for Samfundet skadelig Lov. Dette er min Hovedbetragtning, det er den absolut gyldige Bevæggrund for, at jeg har modsat mig og vil mod-